

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. F. Ioannis Nider Ordinis Prædicatorum Theologi De Reformatione Religiosorum Libri Tres

Nider, Johannes

Antverpiæ, 1611

VIII. Ostendit quintum fructum, qui est vitæ Christi conformatio, potiſimè in duodecim quæ Christus passus est pro nobis; quæ Religiosus, imitando Christum, pati debet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45728](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45728)

fiunt, dum se totos per intelligibilem ignem Deo offerunt, non iam terreni, sed caelestes effecti.

CAPVT VIII.

Ostendit quintum fructum, qui est vita Christi conformatio, potissimè in duodecim qua Christus passus est pro nobis; qua Religiosus, imitando Christum, pati debet.

QVINTVS fructus est, vitæ Christi conformatio. Est enim Christi vita, integerrimum & indefectibile ac solum perfectum exemplar viuendi virtutum. De omnibus enim aliis dicitur in Psal. *Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonũ, non est vsque ad vnum,* scilicet Christum. Et iterum: *Omnis homo mendax.* Et Ioannes in Canonica sua: *Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est.* A qua tamen sententia B. Augustinus *De nat. & grat. c. 36.* *Vita Christi in duobus potissimum consistit.* *Vita perfectio ex vita Christi.* *Ps. 115. 11.* *1. Ioan. 1. 8.* *Psal. 13. 3.* *Omnes peccant.*

vitam & mores Religiosorum ostendit in se & in suis discipulis, latè satis illud libro 2. c. 4. dictum est. Quòd autem quoad secundum, Religiosorum vita, si seruetur vt instituta est, maximè conformetur passioni Saluatoris, liquet ex duodecim per quæ in sua passione grauissimè passus est. Nam in agonia fuit contristatus, deinde captus sustinuit vincula, à cognatis & notis derelictus, variè coram iudicibus accusatus, irrisus à vanis multipliciter, flagellatus crudeliter, vilibus indutus vestibus duriter, sub cruce oneratus flebiliter, spoliatus rebus vniuersaliter, crucifixus per peccatores atrociter, & in pœnis perseueravit immobiliter, & tandem in alieno tumultu est positus. Sic nimirum verus Religiosus religiosam vitam aggrediens, in agonia nonnumquam ponitur per tentationes varias, præsertim antequam sæculum valeat relinquere. Vinculatur captus, quando membra Regulæ & cõstitutionibus subiicit. A notis derelinquitur, cum eis nihil vltra dare consuevit. Accusatur sæpè à confratribus in Capitulo & extra etiam proximis. Irridetur à vanis plerumque hominibus iusti simplicitas. Flagellatur crebrò per disciplinas varias. Vestibus induitur ad carnem non nisi laneis & vilibus. Sub cruce frequenter gemit pœnitentiæ. Rebus spoliatur

*Christus
12. supplicia
perculit
in sua pas-
sione.*

*Verus Reli-
giosus in a-
gonia poni-
tur, & si-
militudinè
Christi pas-
si gerit in
omnibus.*

liatur omnibus per paupertatis voluntariæ
 commercium. Crucifigit carnem suam cum
 vitiis & concupiscentiis. Perseuerat in tali-
 bus constanter sub voto obedientiæ patris
 spiritualis; sine cuius nutu de cruce non de-
 scendit obedientiæ, quousque moriatur. Et
 sic quodammodò latet in sepulchro septo-
 rum ipsius monasterij, non inde exiens nisi
 ad iussum paternum. Per quæ patet, quòd
 viri Religiosi perfectissime Christi passio-
 nem imitantur, satisfaciendo B. Petri præ-
 ceptis perfectissimè, quibus dicit: *Christus* 1. Pet. 2. 21
*passus est pro nobis, vobis relinquens exem-
 plum, ut sequamini vestigia eius.*

Primò itaque Religionem aggrediens, Primò,
 nonnumquam in agonia ponitur, in qua Religiosus
 mundus cum Religione, caro cum anima, cōformatur
 sensualitas cum ratione bellū mouere con- Christo in
 suevit: opus est tunc cum Christo intensius agonia po-
 orationi incumbere: quia de Christo dicitur sito.
 Lucæ 22. *Factus in agonia, prolixius ora-* Luc. 22. 44
bat. In tali agonia B. Augustinus olim ante
 baptismum extitit; qui cum Religioni ani- Lib. 8. con-
 mum daret, vehementer dubitauit; & de fess. c. 8.
 B. Antonij illitterati virtutibus audiens, ait:
 Quid patimur? Surgunt indocti, & rapiunt
 cælum: nos autem cum scientia nostra ad
 inferna dimergimur. Fleuit itaque amarif-
 simè sub arbore mortem fugiens: vbi au-

Rom 13.
v. 14.
B. Greg.
24. Moral.
cap. 17.

diuit, Tolle, tolle, lege. & aperto libro à casu, sui ex parte, sed diuino nutu Dei dono legit illud ad Rom. 13. *Induimini Dominum Iesum Christum, &c.* vt in eius traditur gestibus. Vnde Gregorius 24. Moral. exponens illud, *Factus in agonia prolixius orabat*, sic inquit: Appropinquante morte, nostræ mentis in se certamen expressit, qui vim quamdam terroris ac formidinis patimur; cum per solutionem carnis, æterno iudicio propinquamus. Nec immeritò, quoniam anima post pusillum hoc inuenit, quod in æternum mutare non possit. Ita etiam cum Religionis ingressus cum affectu saltè professionis, sit mors quædam ciuilis, qua mundo quis moritur; non mirum, si agonia in tali surgit, qua caro concupiscit aduersus spiritum, & spiritus aduersus carnem.

Secundò,
Religiosus
conforma-
tur Christo
patient.

Duplicia
vincula
quibus con-
stringitur
homo.

Secundò ligatur, & vinculis stringitur, qui Regulam & statuta profitetur. Sunt autem duplicia vincula: quædam peccatorum, quæ sunt fugienda; alia virtutum, quibus se pro posse ad Deo seruiendum quisque debet alligare. De primis dicit Psalmista, glorians: *Dirupisti vincula mea* (Glossa, peccatorum) *tibi sacrificabo hostiam laudis*. Ista vincula rumpuntur faciliter, cum quis in gratiarum actione se per Religionis ingressum Deo immolat. De quo apertè intelli-

telligi potest præfatus pænè totus Psalmus, *Credidi propter quod, &c.* præsertim à versu, *Quid retribuam Domino, pro omnibus* Psal. 115. r
que retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, &c. *Vota mea Domino reddam*, per professionem scilicet, &c. Alia sunt virtutum vincula, quibus Deo astringimur, & ad mandata licita Religionum. Vnde Apostolus ad Coloss. 3. multis præannumeratis virtutibus concludit: *Super omnia autè hæc,* Colof. 3. 14
charitatem habete, quod est vinculum perfectionis. Glossa: Charitas enim homines alligat, ne abeant. Certum est autem, quòd omnia Religiosorum mandata pro fine charitatem habent, in qua omnimodè nostra consistit sapientia. Ideò Eccles. 6. dicit: *In* Eccli. 6. 27.
omni virtute tua, conserva vias sapientie. Inuestiga illam, & manifestabitur tibi: & continens factus, ne derelinquas eam. In nouissimis enim inuenies requiem in ea, & conuertetur tibi in oblectationem. Et erunt tibi compedes eius in protectionem fortitudinis, & bases virtutis, & torques illius in stolam gloriæ.

Tertiò, Religiosus cum Christo à notis *Tertiò,*
 relinquitur, quando permittit mortuos se- *Religiosus*
 pelire suos mortuos, & mundum & orna- *ut Christus*
 tum eius arbitratur cum Apostolo, vt ster- *à notis re-*
 cora. Et nedum tales à mundanis, sed etiam *linquitur.*
 ple-

plerumque à bonis relinquuntur vtriusque
sexus hominibus. Sicut Christo iam capto,
omnes eius discipuli fugerunt, eò relicto, &
eodem in cruce immolato, dicitur Mat. 27.

Mat. 27. 55 *Erant autem ibi mulieres multe à longè,
que secuta erāt Iesum à Galilæa, ministran-
tes ei.* Per quæ datur intelligi, vt animæ quio-
res simus, si mundo renuntiantes, societate
priuamur notorum. *Non enim est seruus
maior Domino suo, nec discipulus super ma-*

Sen. De re-
med. for-
tutorum.

gistrum. Docet prætereà Seneca in De re-
mediis fortunæ, de perditione amicorum
non esse tristandum, quando meliores repe-
riri possunt, cum dicit: Amicum perdidisti, sed
multum erubescere, quod in tanta tempesta-
te ad vnā anchoram stabas. alium quære.
Etenim & ibi quæras, vbi inuenies. Quære
inter liberales artes, inter recta & honesta
officia: quære in laboribus. Ad mensam res
ista non quæritur. Est autem certum, quod
in Religione tales idonei reperiuntur multi
amici; ita vt ibi illud Christi Mar. 10. locum

Mar. 10 29 *habeat: Amen dico vobis, nemo est, qui
reliquerit domum, aut fratres, aut soro-
res, aut patrem, aut matrem, aut filios,
aut agros propter me & propter Euange-
lium, qui non accipiat centies tantum in
tempore hoc, domos, & fratres, & sorores,
& matres, & filios, & agros, cum persecu-
tio-*

tionibus, & in saeculo futuro vitam eternam.

Quartò, Religiosus accusatur propter Christum; nunc in Capitulo à Prælatiis, aut à fratribus, aut à seipso pro negligentiis, etiam minutis, prout Religionis mos est: nunc à secularibus viris, quòd Religionem intrando, stultè egerit: modò à falsis fratribus iniuste. Quo vitio nec Christi schola caruit.

Quartò,
Vt Christus
accusatur.

Pro bonorum itaque fratrum correctione, cum pro negligentis nos accusant, purgamur, illuminamur, & perficimur. Pesticente

Nota tres
fructus ex
correctione
nascentes.
Pio. 19. 25.

enim flagellato, stultus sapientior erit: si autem corripueris sapientem, intelliget disciplinam. Et: Qui corripit hominem, gratiam postea inueniet apud eum magis, quam

Ibid. 28. 23

ille qui per linguæ blandimenta decipit. Pro malorum verò detractio, à Deo beatificamur, Christo attestante Matth. 5. Beati

Mat. 5. 11.

estis, cum maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum, aduersum vos mentientes, propter me: gaudete & exultate: quoniam merces vestra copiosa est in caelis. Pro falsorum insuper fratrum accusatione, consolari debemus;

Quibus
assimiletur
qui accusantur ini-
què.

quia in hoc confortes fieri meremur Abel primi electi. De quo B. Gregorius ait: Abel esse renuit, quem Cain malitia non exercet. Ioseph innocentissimo tunc assimilamur, quem fratres sui ad mortem persecuti sunt:

B. Greg.
Hom. 38.
in Euang.

imò

imò tunc veri imitatores efficimur Christi, qui à suis contribulibus mortis dispendium falsò accusatus subiit.

Quintò,
Religiosus
à vanis ir-
ridetur.

Quintò, Religiosus à vanis sæpè irridetur hominibus. Quidam enim Religiosos despiciunt propter paupertatis vsum; alij eos contemnunt propter vilem habitum; alij eos non curant, quia magnorum beneficiorum, sicut sæculares clerici, non habent titulum; alij, eos pediculosos nominant; alij auram de serenitate in pluuiam esse commutandam, cum in publicum incedunt, derisorie clamitant. Ita enim, iuxta B. Iob vaticinium, in eis *deridetur iusti simplicitas*. Super quo B. Gregorius 10. Moral. inquit: Animus quippe viri iusti nonnumquã operi recto constanter innititur, & inde humanis irrisionibus vrgetur. Miranda agit, & opprobria recipit: quia ab huius mundi sapientibus, puritatis virtus fatuitas creditur. Sed quod abominantur Ægyptij, hoc Israëlita Deo offerunt: quia simplicitatem & mansuetudinem Deo immolant, quam abominantes reprobi, fatuitatem putant. Hæc iusti simplicitas breuiter & sufficienter exprimitur, cum protinus subinfertur: *Lampas cõtempta apud cogitationes diuitum*. Quid in hoc loco signatur nomine diuitum, nisi elatio superborum? Qui cum vitam simplicium

B. Gregor.
10. Moral.
cap. 27. 28.
& 29.

cium in hoc mundo humilem abiectamque despiciunt, elati protinus despectis illudunt. Sed usquequò lampas ista conténitur? Nam cum lampas contempta apud cogitationes diuitum diceretur, protinus additur: *Parata ad tempus statutum*. Statutum quippe contemptæ lampadis tempus est extremi iudicij prædestinatus dies, quo iustus quisque non despicitur, sed quanta potestate fulgeat, demonstratur.

Sextò, Religiosus cum Christo flagella sustinet: aliquando disciplinas recipiendo virgarum à Prælati; aliquando etiam sibi met talia inferens pro peccatis propriis & alienis. Hunc enim morem in Religionibus Sancti plurimum habuisse leguntur. Hinc B. Gallus Abbas in capsâ de corio cilicium & catenam tinctam sanguine, quæ eius corpus in quatuor partibus sulcauerat, vita functus, habuisse repertus est. Et B. Dominicus apud se occultasse legitur catenam ferream, qua in cuiuslibet noctis silentio tres disciplinas proprio intulit corpori: vnâ pro se, aliam pro animabus in purgatorio, & tertiam pro viuus peccatoribus. Tales disciplinas apud Religiosos consuetas, deuotus & litteratissimus Hugo de S. Victore, propter teneritudinem corporis, in vita aliquoties fugisse legitur; cum generaliter infere-

*Sextò,
Religiosus
cum Christo
flagellatur.*

*Sur. tom. 5.
16. Octob.
lib. 1. vitæ
cap. 31.*

Surius.

*Cantipra.
li. 2. apum,
cap. 16. p. 5*

- Hugo de S. Victore disciplinae Ordinis fugiens, à dæmonibus excipitur.* ferebantur conuentui. Vnde post mortem, quando statim ad cælum eius anima ascendere debuit, vix aliquem dæmoniorū (quorum caterua magna in via astitit) euadere potuit, qui ei alapam non infligeret. Disciplinarum etiam modum iniungi & commendari frequenter in sacra Scriptura reperimus. Vnde Salomon: *Flagellum equo, & camus asino; & virga in dorso imprudentium.* Cuius pater in Psalmo 37. pœnitentialem ait: *Ego in flagella paratus sum, & dolor meus in conspectu meo semper.* Et iterum ad Deum dicit: *Virga tua & baculus tuus, ipsa me consolata sunt.* Prou. 22. *Stultitia enim colligata est in corde pueri, & virga disciplina fugabit eam.* Et ibidem 23. *Noli subtrahere à puero disciplinam: si enim percusseris eum virga, non morietur. Tu virga percuties eum, & animam eius de inferno liberabis.* Idem Apostolus seruauit, qui ait: *1. Cor. 9. 27 Castigo corpus meum, & in seruitutem redigo, ne forte cum aliis predicauero, ipse reprobus efficiar.* Et: *Heb. 12. 7. Quis filius, quem non corripit pater? Quod si extra disciplinam estis, cuius participes facti sunt omnes, ergo adulteri, & non filij estis.*

Septimò, Religiosus cum Christo vestitus vilis.

Septimò, Religiosus vestibus induitur ad carnem laneis pro Christo, qui pannis vilibus in infantia tectus est, & in passione alba veste:

veste: deinde purpura, ac demum propriis indutus est, vt sermo refert Euangelicus: imò postremò aliena sindone obuolutus, sepulture est traditus. Quòd autem vestimen-

vestitus virorum sanctorum qualis.

Mat. 3. 4.

ta virorũ sanctorum & Christi fuerint aspectus, de quo Matth. 3. dicitur: *Ipse autem Ioannes habebat vestimentum de pilis camelorum, & zonam pelliceam circa lumbos suos.* Vbi Hieronymus: De pilis enim habe-

Hieron. in cap. 3. Mat. tom. 9.

bat vestimentum, non de lana: aliud austeræ vestis indicium est, aliud luxuriæ mollioris. Et ibidem Chrysostomus: Seruis Dei non conuenit habere vestimentum ad speciem visionis, vel ad carnis delectamentum; sed tantum ad tegumentum nuditatis. Sic de antiquis sanctis Prophetis ad Heb 11. dicitur: *Circuierunt in melotis, & pellibus caprinis, egentes, angustiati, afflicti: quibus dignus non erat mundus.* De Christi autem vestibus, dicit Chrysostom. super Ioan. 19.

Chryl. homil. 3. Op. imp. tom. 2.

Erat autem tunica incõsutilis, de super contexta per totum. Ipsam speciem tunicæ Euangelista historicè designat: quia enim in Palæstina duos pannos connectentes subtexunt indumenta, ostendit Ioannes, quòd talis erat tunica Iesu, occultè vilitatem vestimentorum insinuans.

Heb. 11. 37

Hom. 84. tom. 3.

8. Religiosus fert crucem penitentis

Octauò, Religiosus etiam crucem portat

Y

peni-

pœnitentiæ cum Iesu, & Simone, qui inter-
 preatur obediens. Vnde super Matth. 27.
Angariauerunt Simonem, ut tolleret cru-
 Hier. to. 9. *cem eius*, dicit Hieronymus: Egrediens de
 prætorio Iesus, ipse portauit crucem suam:
 postea obuiam habuerunt Simonem, cui
 portandam crucem imposuerunt. Mysticè
 enim crucem suscipiunt nationes, & pere-
 Lib. 6. to. 5. grinus obediens portat ignominiam Salua-
 toris. Et Beda super Lucam 23. dicit: De vil-
 la autem Simon egrediens, portat crucem
 post Iesum; cum populus nationum, paga-
 nis ritibus derelictis, vestigia Dominicę pas-
 sionis obedienter amplectitur. Et Theophy-
 In cap. 23. lactus; Ille tollit crucem Iesu Christi, qui
 Luc. venit de villa, id est, qui dimittit hunc mun-
Quis fert
crucem
cum Iesu.
 antea, quando Lucæ 9. ad omnes inquit:
 Luc. 9. 23. *Si quis vult post me venire, abneget semet-*
ipsum, & tollat crucem suam quotidie, &
 Ibid. 14. 27 *sequatur me.* Et ibidem 14. *Qui non bai-*
lat crucem suam, & venit post me, non potest
meus esse discipulus. De hac cruce dicit
 Bernardus. Bernardus. mini: Graue iugum super filios Adam: si
 essem filius noui Adam, leue iugum porta-
 rem. Quid est onus graue? Talentum plum-
 bi. Et quid est onus leue? Crux Christi.
 Mira res. Nihil formidolosius hominibus,
 quam

quàm crucem pati : quia latrones sunt. Nū-
quid Christus crucem timuit ? numquid
Petrus ? numquid Andreas ? Qui crucem ti-
met, ipse sibi testis est, quòd adhuc latro est.

Nondò, cum Rege nostro Religiosus ex-
spoliari debet rebus omnibus per pauper-
tatem voluntariam. Vnde Ambrosius* : Re-
fert considerare, qualis crucem ascendat.
Nudum video. Talis ergo ascendat, qui sa-
culum vincere parat, vt sæculi indumenta
non quærat. Victus est Adam, qui vestimen-
ta quæsiuit ; vicit ille, qui tegumenta depo-
suit : & talis ascendit, quales nos auctore Deo
natura formavit. Talis in paradiso homo
primus habitauerat : talis in paradysum ho-
mo secundus intrauit. Cùm enim Christus
crucem ascendere voluit, antè resignavit,
pauperculis quibus vsus fuerat vestimentis,
& in cruce omnia. Vnde Ambrosius in quo-
dam Sermone : Auctor pietatis in cruce pen-
dens testamentum condidit, singulis pieta-
tis opera distribuens ; Apostolis persecutio-
nem, Iudæis corpus, Patri spiritum, Virgini
paranymphum, latroni paradysum, pec-
catori infernum, Christianis pœnitentibus
crucem.

*Nondò,
Religiosus
cũ Christo
exspoliari
debet rebus
omnibus
per pauper-
tatem.
* Lib. 10.
in Luc.*

*Testamen-
tum Iesu in
cruce con-
ditum.*

Decimò, debet crucifigi totaliter, ita vt
anima, sensualitas, & corporei gestus, crucis
vestigia ostendant. Quæ tria ostendit & iu-
bet

*Decimò,
Debet tota-
liter cru-
cifigi.*

Gal. 5. 24. bet Gal. 5. Apostolus: *Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiis, & concupiscentiis. Ecce sensualitatis crucifixio. Si vivimus spiritu, spiritu & ambulemus.* Ecce animæ per vitam Christi imitatio. *Non efficiamur inanis gloriae cupidi: quod fieri consuevit in exterioribus apparentiis. Ecce mortificatio gestuum. Et ibidem: Christo confixus sum cruci. Vno autem iam non ego, vivit verò in me Christus.* Hæc Apostolus ibidem servasse se asserit: *Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi; per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.* Vnde Glossa: Non sine causa utrumque dixit, scilicet sibi mundum crucifixum, & se mundo. Plerumque enim contingit, ut homo mundum non teneat, sed tamen eum mundus in suis occupationibus astringit. Tunc mortuus est homo mundo, & mundus eum quasi vivus concupiscit, dum alio intentu in suis actibus rapere contendit. Sed nec Paulus mundum concupiscit, nec mundus eum; ut in duobus mortuis neuter neutrum videat. Quia igitur nec Paulus mundi gloriam quærebat, nec à mundi gloria ipse quærebat; ideò & se mundo, & sibi mundum esse crucifixum, gloriatur. Propriè autem Religiosus, cum Christo, per obedientiæ votum crucifigitur.

Vnde

cap. 2.

cap. 6.

Vnde ad Philip. 2. *Humiliauit semetipsum*, Phil. 2. 8.

factus obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis. Animæ enim manus dextera,

est potestas faciendi quod placet: sinistra,

potestas dimittendi quod displicet. Pes dex-

ter, sensus proprius: sinister, propria volun-

tas. Quæ omnia cõfiguntur clauis obedi-

tiæ. Vnde anima dicit: *Ascendam in pal-*

mam, & apprehendam fructus eius. Constat

autem crucem de palma fuisse factam pro

parte. Taliter crucifixus verè dicere poterit

cum Apostolo: * *Sciens, quia vetus homo no-*

ster simul crucifixus est, vt destruatür cor-

pus peccati, vt ultra non seruiamus peccato.

Vndecimò, Religiosus cum Christo per-

seuerare debet in pœnitentiæ cruce, per obe-

dientiæ votum, nec ad cuiuscumque suatum

ab hoc resilire proposito. Nam sic Christo

in cruce suspenso dæmon per Iudæos con-

sulebat vt descenderet de cruce: *Descendat,*

inquiunt, de cruce, & credimus ei. Vbi Chry-

stomus: *Considera nunc vocem filiorum*

diaboli, quomodo imitantur vocem pater-

nam. Diabolus dicebat: Si Filius Dei es,

mitte te deorsum. Iudæi dicunt, *Si filius Dei*

es, descende de cruce. Et Rabanus ibidem:

Si autem tunc de cruce descenderet, insul-

tantibus cedens, virtutem nobis patientiæ

non demonstraret. Sed expectauit paulu-

lum,

*Quæ dexte-
ra & sini-
stra anima
crucifigēda.*

Cant. 7. 8.

R. P. Alfon-
sus Giaco-
nus lib. de
cruce, c. 30.
multis con-
firmat cru-
cem fuisse
querneam.

* Rom. 6. 6.

Vndecimò,
Cum Chri-
sto perseue-
randum in
cruce.

Chryso-
st. serm. 3. de
pass. Dom.

Raban. su-
per Si Fi-
lius Dei est.

lùm, & irrisionem sustinuit; & qui de cruce
furgere noluit, de sepulchro surrexit. Perse-
ueranter ergo in cruce Religionis, per man-
datorum clauos confixi, manere debemus:

Lib. 1. Mo-
ral. c. 40.

Quia, vt Gregorius dicit 1. Mor. incassum
bonum agitur, si ante vitæ terminum dese-
ratur: quia & frustra velociter currit, qui
priusquam ad metas venerit, deficit. Et Ber-

Bern. epist.
129. ad Ia-
nuenses.

nardus in quadam Epistola: Absque perse-
uerantia, nec qui pugnat, victoriam; nec pal-
mam victor consequitur. Nutrix est ad me-
ritum, mediatrix ad præmium, soror patien-
tiæ, constantiæ filia, amica pacis, amicitia-
rum nodus, vnanimitatis vinculum, sancti-
tatis propugnaculum. Tolle perseuerantiam,
nec obsequium mercedem habebit, nec be-
neficium gratiam, nec laudem fortitudo.
Sola est, cui æternitas redditur, vel potius
quæ æternitati hominem reddit, dicente

Mat. 10. 22

Domino: *Qui perseuerauerit vsque in fi-
nem, hic saluus erit.*

Duodecimò,
cum Christo
sepeliatur.

Duodecimò ergo in sepulchro claustra-
lis habitaculi cum Christo sepeliatur Reli-
giosus, nisi euocatus à Patre, inde surgat, in-
terim in pace in idipsum dormiat, & re-
quiescat, & in pace sit locus eius. Vnde Be-
da super illud Lucæ 23. *Et posuit Ioseph
Iesum in monumento:* Post mortem quidem
corpora in tumulis, animæ verò cum Do-
mino

mino requiescunt. Usque nunc etiam mulieres sanctæ, & animæ humiles, dilectione feruentes, passioni Christi diligenter obsequuntur; & si fortè valeant imitari sedula curiositate, quo ordine sit eadē passio completa, perpendunt. Qua lecta, audita, recordata, mox ad paranda se opera virtutum, quibus Christus delectatur, conuertunt: ut finita presentis vitæ parasceue, in requie beata expectent tempore resurrectionis occurrere Christo cum aromatibus spiritualium actionum. Ad baptizatos igitur Religiosos baptismo sacrę Religionis dirigi possunt verba ista Pauli: *An ignoratis, fratres, quia Rom. 6. 3. quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per Baptismum in mortem, ut quomodo Christus resurrexit à mortuis per gloriam Patris, ita & nos in nouitate vitæ ambulemus.*

CAPVT IX.

Manifestat sextum fructum, qui est plena remissio peccati, & à purgatorio pro tunc absolutio, si ita decederet. Et ostenditur, quomodo Religiosus moriatur mundo.

SEXTVS fructus Religionis, est plena peccati remissio, absolutio videlicet ab omni pœna peccatis debita, si præit vera contri-